

junij 2023

Mediteran 2023

Jonsko morje

1. junij 2023, četrtek

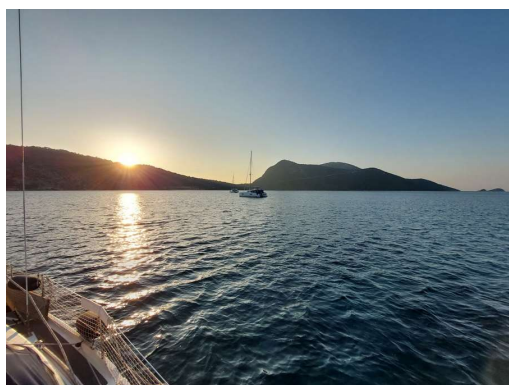
Porto Skrofa, zaliv Oxia - Keri, Zakintos

Danes naj bi imeli ugoden veter. Zamočim zgodnje vstajanje, ker enostavno ne morem dovolj hitro zlesti iz postelje. Kapitan je že v polnem zagonu in sidro se dvigne ob 8h...

Yanmar brni samo toliko, da izplujemo iz sence Oxije. Potem jadramo in jadramo. Najprej je cilj Kilini na Peloponezu. Severovzhodnik še kar vleče, zato postaviva za nov cilj Porto Roma na Zakintosu. Ko pokukamo iz sence rta ob Kiliniju se pojavijo dolgi visoki valovi z jugovzhoda. Plujemo po zmešanih valovih različnih smeri, oblik in velikosti, ki pridejo tudi v Porto Roma. Še v tretje spremeniva cilj, zaliv Keri v velikem "želvjem" (vse želve so od gneče gledalcev že pobegnile) zalivu Lagana na Zakintosu. Tam naj bi se mogočno valovanje iz smeri 160 najmanj čutilo. Veter je na začetku pihal iz smeri 60°, nato s severa, pred ciljem z zahoda. Bilo je lepo in dolgo jadranje. Prevozila sva 49 milj. Vmes se je naredila tunja pašteta in tunja juha. Ribolov je bil danes neuspešen.

Sidrava pred valobranom mandrača vasice Keri. Izletniški čolni so že pospravljeni. Valovanja tu skoraj ni, presenetljivo mirno je. Tik pred večerjo se ulije dež in zadnji hip uspeva namestiti tende in zapreti okna.

Noč je soparna in včasih zagrmí.

sončni vzhod v Prašičjem zalivu

tole je ponoči zraslo na sidrni bojici

Zakintos

2. junij 2023, petek

Keri, Zakintos - Arpia, Strofades

Že zvečer smo občasno zavohali surovo nafto, zjutraj se sprehodimo okoli jezera Keri, na ogled naravnih izvirov nafte.

Jezero Keri je mokrišče. Okoli njega je speljana makadamska pot. Na južnem bregu je med potjo in hišami potoček, ki se izliva v zaliv. Na gladini so manjši in večji "cinki" surove nafte. Odtod smrad. V potočku mirno plavajo jegulje, želve in skačejo žabe. Plast mazuta, ki se nabira na trstiki, kamnih, žabah in želvjih oklepah nikogar prav nič ne moti. Naftne luže so tudi na severni strani mokrišča, kjer so nekakšne, verjetno poskusne, vrtine. Vonja se jo povsod. Ta naravni izvir naj bi poznali že v antiki.

Izplujemo proti otočju Strofades, saj naj bi bilo na odprtem morju vsaj nekaj ugodnega vetra. Nevihte naj bi se držale kopna. Ko izplujemo izza Zakintosa, res zapiha z jugo-zahoda in proti pričakovanju lepo jadramo do Arpije.

Nekaj milj južno od Zakintosa se ponovno voja nafta. Očitno Zemlja "pušča" tudi pod morjem.

Na pol poti rahlo trzne panula. Bogdan skoči k palici, z roko malce povleče laks in riba se zatakne na trnk. Spustiva jadra in počasi navijava laks. Riba nas želi prehiteti. Nekaj metrov za Laro se požene v zrak. Kar zajetna lampuga je. Še bolj počasi in previdno jo približava. Lampuge so trmaste in zvite. Bogdan jo natakne na kavelj in alkoholizira, da se končno umiri in jo lahko primeva še z mrežo. Lepa riba, 4,5 kg ima. Letos sva do sedaj ulovila že precej več od najinega siceršnega poprečja. Če bi šteli še pobegle primerke...

Na Strofadesih se v zavetju otočka Arpia najprej veževa na ribiško bojo. Prvič smo edina barka v zalivu. Po premisleku sidrava. Bolje takoj, kot kasneje v temi, če se prikažejo ribiči. Sidranje zahteva malo spretnosti. Med skalami moraš najti dovolj veliko fliko peska. Voda je bistra, a flik ni veliko. Uspeva v prvo.

Kopanje je bolj hladno. Medtem, ko pripravljam večerjo in pospravljam ribo, gresta kapitan in Arno raziskovat otok. Vrneta se z vrečko kaper.

Skoraj polna luna je. V tišini svetle noči se sliši samo jokanje artin (vrsta galeba "mini albatros", ki se oglašja kot otroški jok). Letos jih je manj kot lani, ali pa jih je Arno pregnal s svojim volčjim bevskanjem.

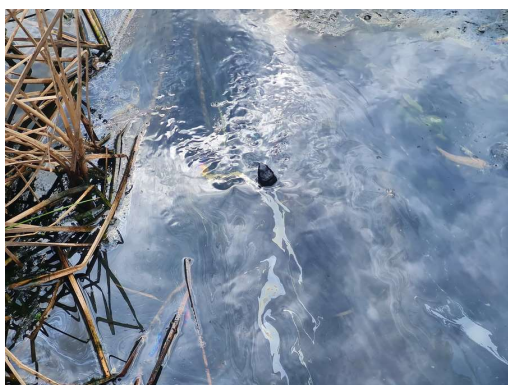
30 milj od kopnega ni interneta, ni telefona, samo morska romantika in prav nič nam ne manjka.

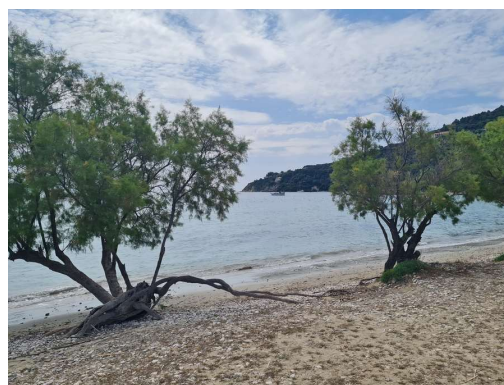
naftno mokrišče

izvir nafte

želva mirno čofota po naftnem potočku

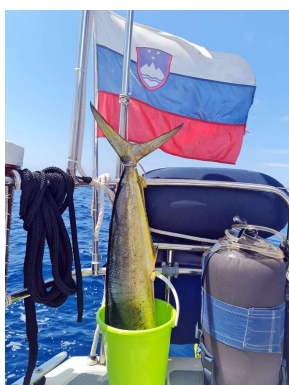
plaža v Keriju

pomol v Keriju kjer se konča lokalna cesta in je primerno obračališče za izgubljene rentakarje

uf, lampuga je

ulov

Strofades, nizko otočje sredi Jonskega morja

samostan na velikem Strofadesu, Stramfani se še vedno obnavlja po potresu v prejšnjem stoletju

svetilnik na Z rtu otoka Stramfani

Lara v zalivu Arpie

pogled z Arpie

3. junij 2023, sobota

Arpia, Strofades - Pylos, Peloponez

Ponoči se je zbudil severo-zahodnik in nas veselo zibal. Ko artine zaključijo jutranji koncert, je vetra le še za vzorec. Sidrna veriga se je čez noč ovila okoli skal in odsidranje izgledala kot slalomska vožnja. Intervencija potapljača ni potrebna.

Prvih 14 milj jadramo na Yanmar, naslednjih 24 na špi. Dve milj pred vhomom v zaliv Navarino se vožnja spremeni v rodeo. Vedno prepozno pospraviva špinaker, a zaenkrat je bilo še vsakič uspešno... Za zadnji dve milj zadostuje pogon na genovo.

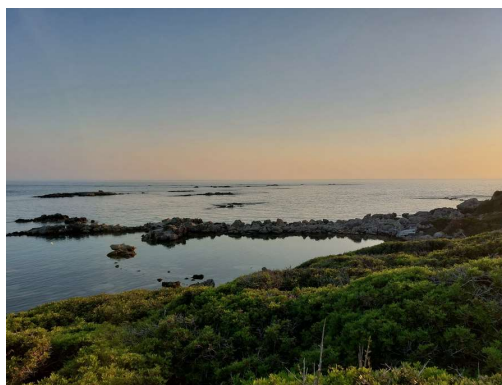
Pristanišče in marina v Pylosu sta zasedena. Ob SZ obali zaliva Navarino, kjer ni valov, se gnete 11 jadrnic. Odločiva se za sidranje pred marino v družbi treh sotripinov. Veter, ki naju je gnal polovico dneva naredi nekaj vala, a ponoči naj bi bilo brezveterje. Sidro odlično prime v blatno dno. Opombe v Navionics-u o skalnatem dnu tokrat ne držijo.

Sledi večerno kopanje. Jedilnik je postal dolgočasen in še kakšen dan bo tako. Za zajtrk riba, za malico riba, za večerjo riba. Nimamo zmrzovalnika.

Slike so od včeraj zvečer in od danes.

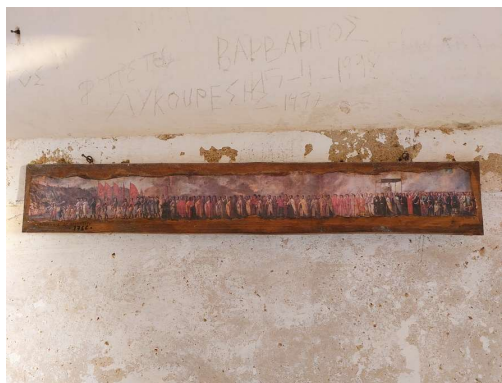
Arpia, severni, manjši otok

ribiški mandrač na zahodni strani Arpije

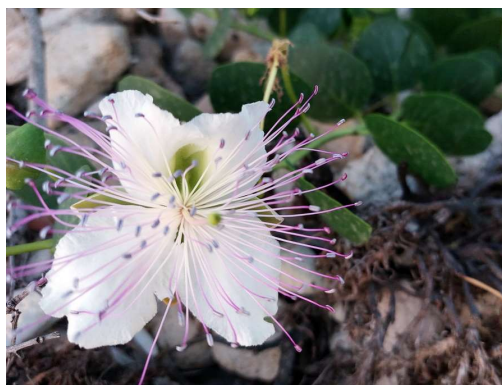
cerkev na Arpii, Sv. Onofrij

procesija

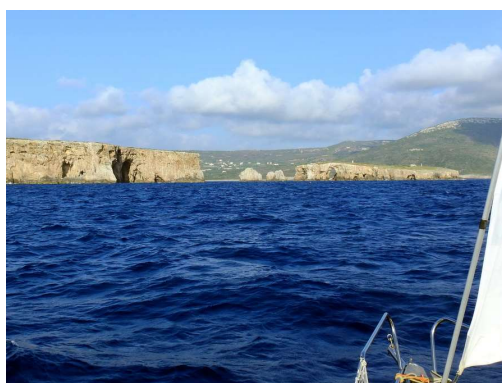
procesija, zelo stara podoba

mlada kapra

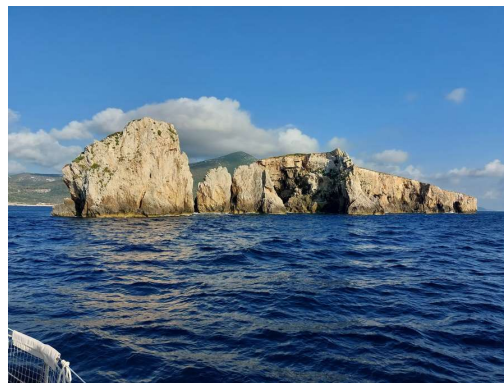
na svidenje Strofadi, morda naslednje leto ne bo več žerjava

pečine pred Pylosom

ozek vhod, skale na desni

skale na levi

pred marino v Pylosu

4. junij 2023, nedelja

Pylos - Methoni, Peloponez

Po obilnem zajtrku in kopanju se preveževa na mestno obalo, ki se je medtem izpraznila.

Sprehodiva se po simpatičnem glavnem trgu s stoletnimi platanami. Nedelja je in kafiči v senci dreves so polni domačinov in turistov. Za vsak slučaj najprej obiščeva pekarno, da je ne bi prej zaprli. Edini market je v nedeljo zaprt.

Že vsaj šestkrat sva bila tu, a še nikoli si nisva ogledala mogočne trdnjave. Danes vetra ni, torej naju nič ne priganja in povzpneva se do obzidja. Zgradili so jo Turki po izgubljeni bitki pri Lepantu leta 1573, da bi lahko nadzorovali eno najpomembnejših morskih poti med vzhodom in zahodom. Kasneje se "uporabniki" trdnjave menjajo. Leta 1830 jo opustijo in zgrajeno je mesto izven obzidja. Na ogled je lepo urejen muzej izkopenin, podvodnih mest in muzej potopljenih ladij. V sredini stoji cerkev, ki je videla že nekaj veroizpovedi. Trdnjavo so leta 2017 obnovili. Istega leta je požar, ki se je začel izven zidov, uničil tudi polovico starih borovcev znotraj obzidja.

Grki so končno postali bolj prizanesljivi do štirinožnih obiskovalcev zgodovinskih zanimivosti. Po novem jih smejo obiskati, če lastnik pokaže "Health Certificate" (predvidevam, da je to EU pasji potni list...) in potrdilo o cepljenju proti steklini. Sprehajajo se lahko le na povodcu, večji psi morajo imeti nagobčnik, lastnik pa vrečke za pasje iztrebke. V zaprte prostore štirinožci nimajo vstopa. Ker nisva imela potnega lista s seboj, se je Arno nosil v svoji torbi. Kako vse skupaj zares deluje, opiševa pri naslednjem poskusu obiska razvalin.

Po "napornem" izobraževanju, sva se morala osvežiti pod platanami: frape, pivo in kapitan si je pri vsej ribji hrani zaželel "small meat meze".

Do velikega zaliva ob naslednji trdnjavi Methoni smo vseh 9 milj pluli na motor. Sidrava kot enajsta, zadnja pred sončnim zahodom.

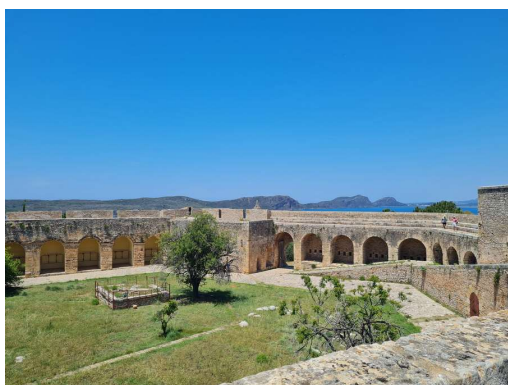
Za danes je bilo dogajanja dovolj.
Večerno kopanje je osvežujoče (21°)...

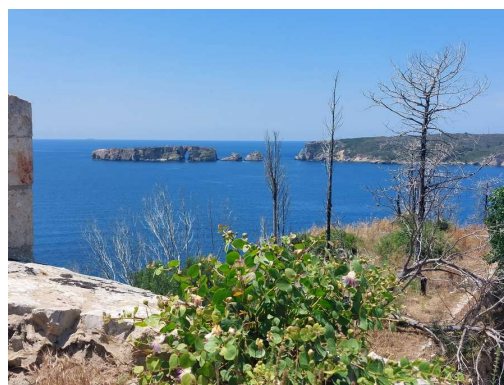
trg je nastal v času francoske vladavine v 19 st

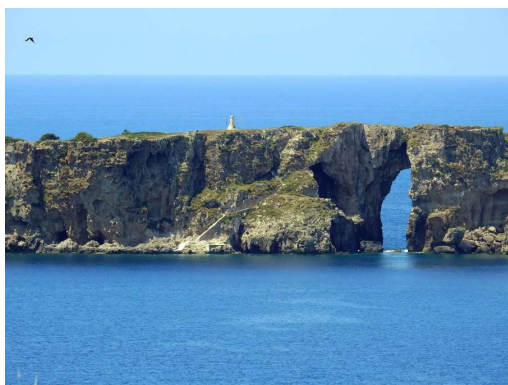
nedeljsko uživanje

trdnjava Niokastro

pogled na pečine pred vhomom v zaliv Navarino

pečine

cerkev, ki je bila sezidana kot mošeja

sarkofag

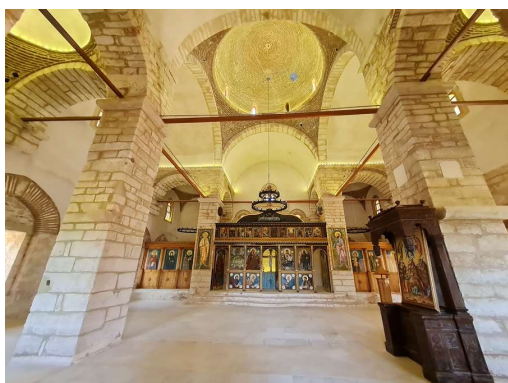
lončenine

najdbe v potopljenih barkah

najdbe v potopljenih barkah

notranjost cerkve, ki je danes grška pravoslavna

trdnjava z morja

5. junij 2023, ponedeljek

Methoni - Foinikounta, Peloponez

Ugotoviva, da je v Methoniju bencinska črpalka blizu obale in sledi akcija. Kapitan rezervno gorivo pretoči v ladijski tank. Gumic vrže v vodo, pritrdiva izvenkrmni motor in vsi trije gremo na izlet. Obala je ena sama mivkasta plaža čez cel zaliv. Pomol pred mestom je predaleč od črpalke. Pristanemo v mivki desno od avtokampa. Arno gre na sprehod ob kempu, Bogdan z Ikea vozičkom po nafto. Ni komplicirano, kmalu je nazaj.

Pospravimo kanistre z nafto v podkrovje in odropotamo na pomol pred vasjo. Za jadrnice ob njem ni dovolj globine. Trdnjavo smo si ogledali že pred leti. Danes se gremo samo prepričati, če so enaki pogoji za pasje obiskovalce kot v Pylosu. Na papirju so, preverjeno.

Pri potujočem prodajalcu sadja in zelenjave kupiva krompir, zaužijeva vsak po en Mamos, Arno nalaja vse opažene mopediste in odropotamo nazaj na Laro.

Pred izplutjem se vsi trije ohladimo v morju, potem počasi odjadramo v naslednji zaliv, celih šest milj oddaljeno Foinikounto, kjer sva sicer bila že večkrat. Ampak tam je na pomolu pipa in Lara ima že skoraj izprazen vodni tank.

Priveževa se na zunanjo stran pomola, tudi že preskušena metoda. En nemški pločevinko (z jamborom) sidra zelo blizu našega sidra, vendar glede na "orkanske" vetrove ni pričakovati težav.

Samopostrežna trgovina ni tako dobro založena kot lani in cene so višje. Turistična vasica je napol polna. Obiskovalci so večinoma germanskega porekla, nekaj je Skandinavcev. "Zaposleni" so v enaki ustanovi kot midva, le tu in tam jih zabava kakšen vnuk.

Zvečer se akcija voda raztegne za čas večerje in povečerje. Voda bolj kaplja s cevi, kot teče.

Nekaj slik je od včeraj...

včeraj je bila polna luna

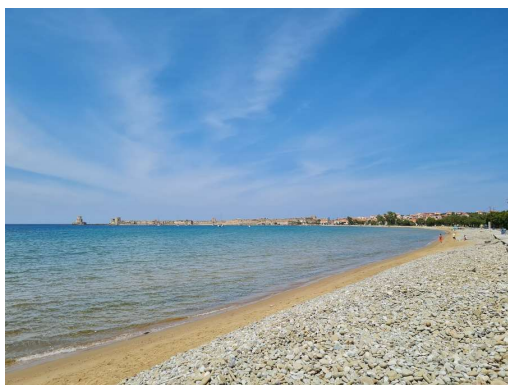
Methoni

Methoni

Methoni

kilometrsko plaža

bugenvilija

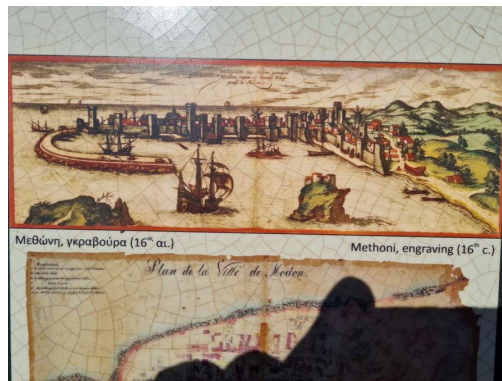
hibiskus

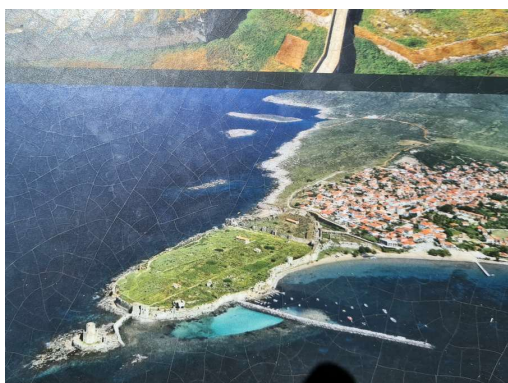
vhod v trdnjavo Methoni

jašek okoli trdnjave nikdar niso dovolj globoko izkopali, da bi ga poplavelo morje

Methoni včasih

Methoni danes

heroji so utrujeni

6. junij 2023, torek

Foinikounta - Gerolimenas, Mani

Na jutranjem obhodu vasice Lara postane bogatejše opremljena za dve 22 litrski kanti za dizel gorivo. Kapitan je končno našel ustreznih po obliki in ceni, da bo lahko kupoval nafto na zalogo tam, kjer je cenejša.

Vetra je malo, večinoma je v akciji Yanmar. Med potjo pospravljava domovanje. Na morju se ne dogaja nič, nikogar ni daleč naokoli.

So pa v Gerolimenu na jugu srednjega prsta Peloponeza sidrane že tri barke. Možnosti ni veliko, ali je pregloboko ali je skalno dno. Delava krogce in se na koncu odločiva sidrati prav v dnu zaliva pred peščeno plažo, tam kjer na Navionicsu piše "permanent moorings", zraven pomola, ki ne obstaja več. Šef zaplava z masko in ugotovi, da je sidro lepo vkopano v veliko fliko peska, ki se nadaljuje na odprto morje po sredini zaliva. Permanent moorings so bližje obalama. Vsi smo lepo pospravljeni, dokler ne uleti ena italijanska jadrnica in se sidra kar nekam...briga jih. Bližje je nemškemu sosеду, bo že on uredil, če bo potrebno.

Ne gremo na večerni sprehod, ker vse vidimo z domače terase. Za večerjo se pa itak ve kaj bo...zadnji kos.

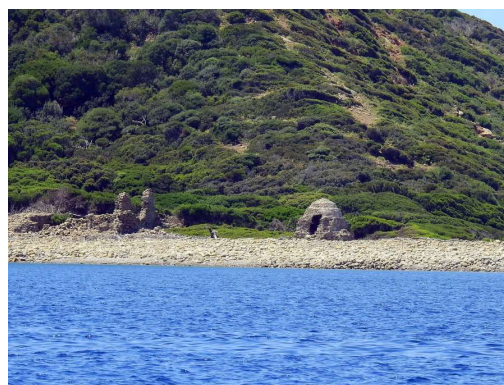
jutranja praznina v Foinikounti ob 9.30

Dončić vsepovsod

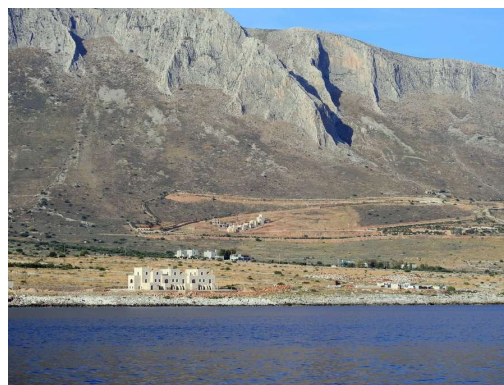
frape pogled na Laro

kot dalmatinska bunja, istrski kažun na rtu otoka Venetiko

Kapo grosso (velik rt) in za njim Gerolimeni (pristanišče starca)

na Maniju rastejo počitniški objekti kot gobe po dežju

Gerolimenas

plaža s taverno na dnu zaliva

pogled s terase

pogled s terase

Mediteran 2023

Egejsko morje

7. junij 2023, sreda

Gerolimenas, Mani - Kapsali, Kithera

Zbudimo se v sivo, turobno jesensko jutro. Morje je prehladno (20°) in pretemno za kopanje. Izplujemo.

Še pred Tainarom, najbolj južnim rtom Peloponeza, nas zmoči rahel "jesenski" dež. Kje je globalno segrevanje, da bi se malo ogreli. Stiskamo se pod sprayhoodom.

Za Tainarom se usmerimo proti Kitheri in moramo prečkati plovno pot velikih ladij. Promet je gost, še več je tankerjev na čakanju. Ne sidrajo, saj so globine 1-2 km, ampak imajo "drifting zone". Raztreseni so po celem Lakonskem zalivu in okoli Kithere. Ni odveč opazovati njihove dimnike. Če se pokadi, imaš sovražnika več. Naš prijatelj AIS razjasni vse...

Danes je po štirih dneh ribolov ponovno dovoljen. Komaj smo pojedli prejšnji ulov, glej hudiča, 10 milj za Tainarom zagradi mrcina. Pol ure jo počasi približujeva. Težka je. 20 metrov za barko se velika tuna na mojo srečo osvobodi in odplava. Trnk in vaba ostaneta nepoškodovana. Ampak sreča je opoteča. Dve uri kasneje ponovno zaropota mašince. Tokrat zmaga lovec. Lampuga je še kilo večja od prejšnje....

Po celem dnevu skorajšnjega brezveterja pod goratim otokom Kithera udarijo padajoči vetrovi. Začne se navajanje na katabate...še glavno jadro je občasno preveč. Enkrat pihne 8, drugič 33 vozlov, pa bodi pameten. V velik zaliv Kapsalija počasi vplujeva na motor.

Vezi na pomolu v Kapsaliju so že zasedeni. Za sidranje je dovolj prostora in valov ni. Ko se z gumenjakom mimo pripeljejo sosede Avstralci, jim ponudiva svežo ribo, pa ne jejo rib...

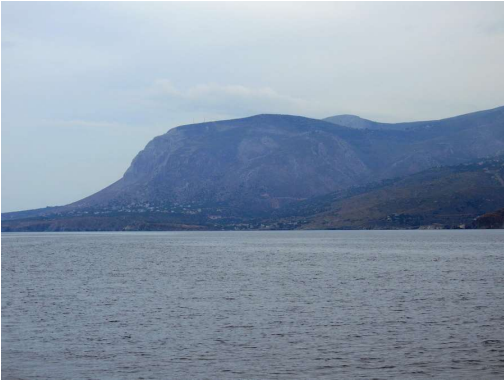
Kopanje se prileže, sprehod po vasi prestaviva na jutri.

sivi Gerolimenas

za gorami dežuje

Nanos, če bi bilo morje do Razdrtega

Tainaro

Tainaro

Arno si ogleduje ulov, po novem je tudi ribe

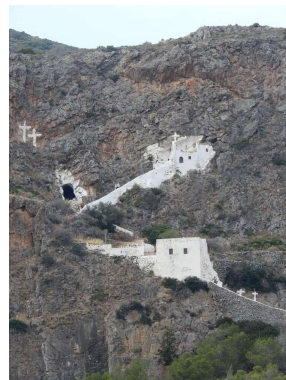
vetrič pod Kithero

Pomol v Kapsaliju

Kapsali

in samostan nad njim

Hora Kithera

Kapsali ponoči

8. junij 2023, četrtek

Kapsali, Kithera - Potamos, Antikithera

Čeprav je bilo ponoči slišati dež, je jutro sončno in veter se je umiril. Odveslamo raziskovat Kapsali. Vasica je od najinega prvega obiska pred šestimi leti postala veliko bolj "turistična". Hiše so apartmaji, hoteli, taverne ali galerije. Vaščani živijo v drugi vrsti ali višje. Izgleda simpatično grško in bolj nobel kot včasih. Piše, da je Kapsali postal priljubljen počitniški kraj atenskih yapijev.

Vprašava domačina in izveva, da je nadebudni fotograf bark, ki vplujejo v zaliv in imajo AIS, upokojeni prebivalec velike hiše z veliko antenami na sredini vasi/zaliva. Slike bark nato redno objavlja na Marine Traffic-u. Poleg tega komentira še vreme, vaško dogajanje in še kaj. Pravijo mu neškodljivi posebnež.

Do Antikitere prijetno jadramo. Otok nama je všeč. Spominja na Biševo. Je velika skala z enim samim zasilnim pristaniščem pod največjim otoškim zaselkom Potamos. Zasilnim zato, ker je v njem pri severnih vetrovih nevzdržno valovanje. Sidrava pod zahodne stene v upanju, da današnjih 12 vozlov severnika v odhajanju ne bo povzročalo problemov. Pomol za trajekt je zaseden z ribiči.

V Potamosu se ne dogaja prav nič. Opaziva le, da je edina taverna/trgovina aktivna.

Danes je za večerjo riba v omaki za čez pašto.

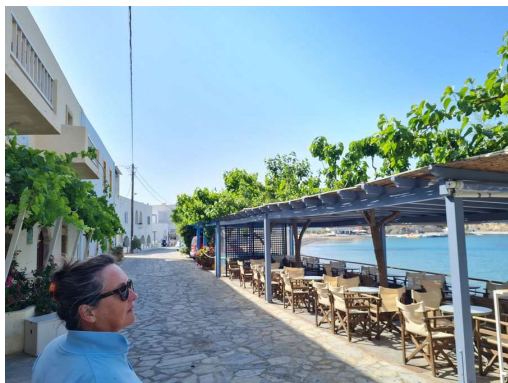
Po večerji nama kmalu postane jasno, da z brezveterjem ponoči ne bo nič in bo spanje najbrž "živahno".

ponoči je priplula italjanska lepotica pod Poljsko zastavo

velik peščen zaliv Kapsalija

obalna ulica

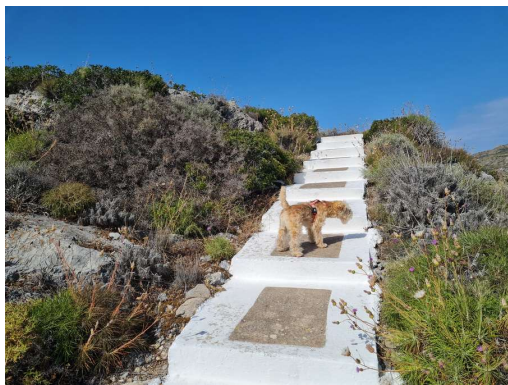
lepi detajli

zaliv s cerkvice nad pristaniščem

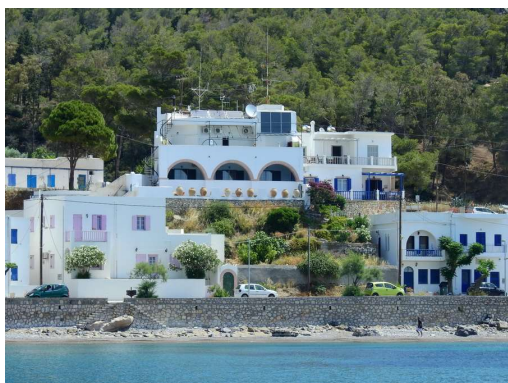
sosejni, manjši zaliv je plitev

Arno raziskuje

pristanišče pod svetilnikom

hiša neškodljivega posebneža, ki se vtika v vse...

še zadnji pogled

Antikithera

Potamos

9. junij 2023, petek

Potamos, Antikithera - Balos, Tigani, Kreta

Ponoči smo se ogabno zibali v vse smeri. Zaključek je, da severnika ne sme biti niti za vzorec.

Izmučeni od slabega spanja odveslamo na sprehod po vasi. V vaškem mandraču, kjer se izkrcamo, se dve barki polni potapljačev pripravljata na odhod. Ko se vkrcata še dve ženi, izplujejo. Določiva jih za arheologinji. Na glavnem pomolu je parkiran zanimiv kombi arheologov...

Po vasi gor in dol, poslikava nekaj zanimivosti in končamo v taverni na grški kavi. Arna maček na sosednjem stolu danes prav nič ne moti...

Do Gramvouse jadramo s pomočjo motorja. Ob vzhodni obali Antikitere opaziva arheologe, na Gramvouse kolone turistov, ki osvajajo trdnjavo, zato se raje odločiva za zaliv Balos ob polotoku Tigani, vzhodno od Gramvouse.

Zadnje turiste s peščene plaže Balos odpeljejo ob 18h. V turkizni vodi velikega zaliva ostanemo sami, francoska jadrnica in mi. Odveslamo na pasji sprehod in turistični ogled okolice.

Po ribji večerji se spet priplazjo valovi. Romantika je splavala po vodi.

Slike Gramvouse in Balosa pridejo na vrsto jutri.

edino primerno mesto za sidranje pred Potamosom

Potamos

Potamos

vaška cerkev

zimzeleni aranžma - kapre

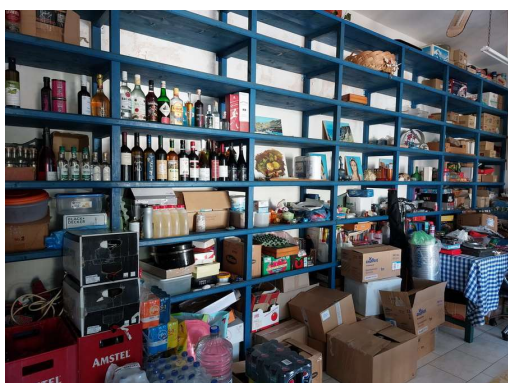
vaški mlin

stoji še danes

ograja

minimarket v taverni

obramba vhoda v zaliv

domači mandrač

kombi arheologov

10. junij 2023, sobota

Balos, Tigani - Palaiochora, Kreta

Ob 5h zjutraj imamo guncanja dovolj. Premetavamo se po postelji in iščemo "zakajlan" položaj. Najbolj uspešen v tem je Arno. Če drugje ne, je za vzglavnikom vedno primerno gnezdo, le starši težijo. Bolje pluti...

Ob 6h izplujemo in za prvim ovinkom nama postane vse jasno. Od severo zahoda se valijo gore, veter nežno piha z juga. Motoriramo na jug. Severo-zahodnik se odbija od Krete in po napovedi ga doživimo na jugo-zahodnem rtu, ko obrnemo proti Palaiochori. Od tam naprej drvimo samo na skrajšano genovo ob spremljavi petja pletenic.

Nikdar dokončana marina v Palaiochori je prazna, čeprav nudi eno redkih varnih zavetij na jugu Krete. V njej so le stalnice: dve potapljaški barkači in jadrnici na pomolu, naslonjeni na valobran. Izbereva pomol nasproti vhoda, primeren za današnjo smer vetra. Pri 25 vozlih bočnega vetra sva se namučila privezati Laro na bok. Ko kapitan dokonča makrame, veter utihne. V najino tolažbo uro kasneje pihne 32 vozlov in še vedno močno piha.

Spočijemo se, peremo perilo, barko, sebe. Stebriček z brezplačno pipo imamo poleg barke in voda z okoliških gora ima dober okus in pritisk.

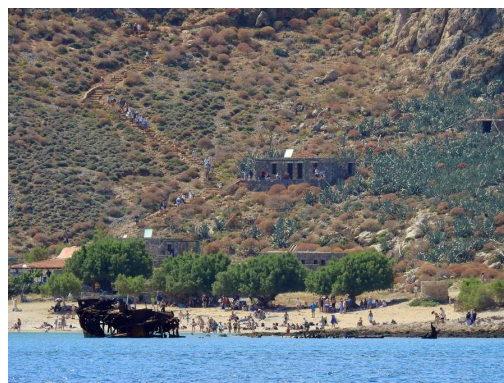
Zvečer se sprehodimo po Palaiochori. Mesto je polno življenja. Sliši se nemško, angleško in nekaj malega grško... Je odlična izgođiščna točka za izlete po jugo-zahodni Kreti. Za "nepremičnine" je okoli mesta dovolj peščenih plaž, v mestu dovolj zabave.

Točeno pivo točijo tu, najbrž zaradi porekla večine gostov, po normalnih cenah.

Nekaj slik je od včeraj.

Gramvousa, gusarska trdnjava

osvajalci na pohodu

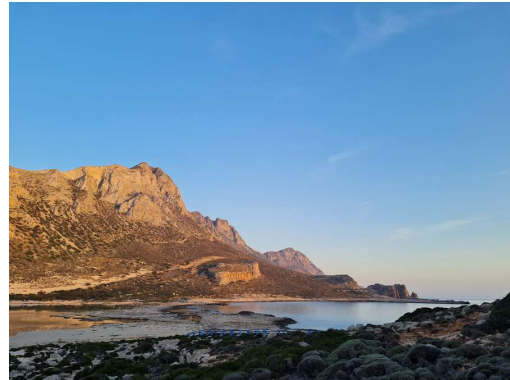
pred Balosom, turkizno morje ima 21 st

Balos s Tiganija

Balos s Tiganija

Balos s Tiganija

jutranji pogled nazaj na Gramvouso in polotok Tiganija

na obali je množica steklenjakov, sadovnjakov, oljčnikov

nov steklenjak, kapelica in vodni rezervoar sredi ničesar

pred Palaiochoro

nočna Palaiochora

ulice v centru zvečer zaprejo za promet

Mediteran 2023

Libijsko morje

11. junij 2023, nedelja

Palaiochora - Loutro, Kreta

Ob izplutju zahodnik že konkretno piha. Ko zapeljemo iz marine, je zahodnika komaj za vzorec, valov preveč. Obrnemo na jug in po dobrih 2 miljah najdemo veter, ki na polovici današnje etape izdihne ob obali. Še južneje proti otoku Gavdosu ga je zadosti, ampak ovinek bi bil malo velik...

Plujemo pod gorami, vzoredno z evropsko pešpotjo E4. Pokrajina je divja, lepa. Pešpot je daleč od sprehajalne. Prav srhljivo se vije po skalah gor in dol. Podoživljam opise iz knjige Sama Ruglja. Lepši je pogled z morja...

Sidrava na sredini zaliva Loutro. Bliže kot na 12 metrih ne gre, je preveč prometa čolnov in plavalcev. Pri kopanju ugotoviva, da je voda nenavadno sveža.

Bogdan z Arnom spleza v hrib med koze, jaz do konca obdelam lampugo, da bo brez zmrzovalnika zdržala še nekaj dni.

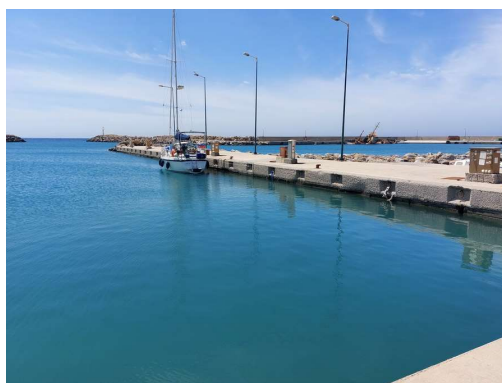
Po večerji se sprehodimo po edini, obalni ulici turistične vasice. Gumenjaki privežemo na pomolu pred taverno, točno nad močnim izvirom vode. Od tod torej svežina pri kopanju in tudi samo ime zaliva Loutró (izvir).

Od Sougie do naslednje vasi Hora Sfakion zaselki nimajo cestne povezave, samo ladijsko. Temu primerno je naselju umirjeno večerno počitniško dogajanje. Ni avtov, motorjev, niti biciklov.

Čez dan tu ni nikomur dolgčas. Na voljo je sprehajanje po položnejšem delu pešpoti E4, poležavanje po neštetih peščenih plažah, raziskovanje sosednjih vasic, vse dosegljivo z redno ladijsko linijo ali z vodnimi taksiji.

marina Palaiokastros

osamljena Lara

čez 2000 m visoke Bele gore (Levki ori)

vasica Ag. Roumeli, izhod iz soteske Samaria

razpočena gora

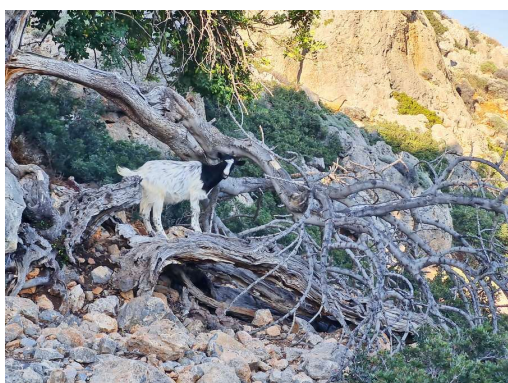
in vasice za njo

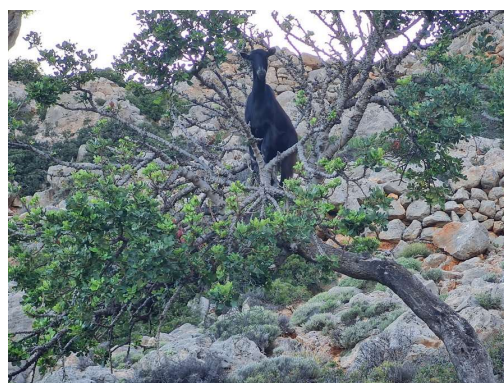
vasica pred Loutró

Loutró

koza na tleh

koza na drevesu

E4 proti Hori Sfakio

Evropska pešpot E4 je markirana

12. junij 2023, ponedeljek

Loutro - Kali Limeni, Kreta

Jutranja kopel je osvežujoča. Morje ima 20°. Ko ob 10h izplujeva, vasica še globoko spi. Nekaj zgodnih izletnikov čaka ladijski prevoz, ki ga srečava takoj za prvim rtom pred nudistično plažo Glyka Nera (sladka voda). Na zahodni strani tega zaliva je močan izvir sladke vode. Vidi se črpalna postaja, iz katere je pod morjem speljan vodovod v Loutró.

Tri milje vzhodno od Loutro je Hora Sfakion, prva vasica od Sougije, ki ima cestno povezavo z zaledjem. Vmes se potuje z barko ali po kozjih stezah. Od Hore Sfakion do Palaiochore vozi trajekt izletnike med vasicami ob evropski pešpoti E4.

Ogledava si majhno, dobro zaščiteno pristanišče. Kapitan izletniške jadrnice nama ponudi svoj privez, a sva sklenila nadaljevati v Kalo Limeni, ribiškem pristanišču tri milje vzhodno od najjužnejšega rta Krete.

Pri otočju Paximadia ujameva nekaj malega vetra, vse ostalo oddela Yanmar. Med potjo si ogledava (nekoč tudi med ljubljanskimi študenti) popularen letoviški kraj Matala. Oba sva razočarana, ker sva mislila, da je zaliv večji in ima več v peščenjak izdolbeni jam, kjer so včasih bivali hipiji. Zaplujeva še v naslednji, popolnoma zaprt zaliv Vathi. Zaliv je pravljichen, a zahteva "pravljicho" vreme, da bi si drznila tam prenočiti. Preveč je neznank v tem južnem morju...

Pomol v Kali Limeni, kjer so naju ribiči pred tremi leti tako lepo sprejeli medse, je žal zaseden. Privezana je delovna barka bencinske črpalke in še ena se popravlja na obali. Nisem prepričana, da so domači ribiči navdušeni nad ropotom. Kali Limeni je zaliv za otočkom Sv. Pavla, kjer se nahaja ena redkih bencinskih (naftnih) črpalk za velike ladje. Priključkov za dolivanje goriva manjšim plovilom žal nimajo, samo velike "rore". Če je barka, ki potrebuje gorivo preokorna, da bi pristala, se zasedra v bližini in ji manjši tanker dostavi potrebno količino mazuta, tako kot gremo mi v manjšem merilu s kanistrom po gorivo.

Sidrava pred plažo kempa v neposredni bližini pomola. Bogdan odvesla na ogleda, vendar starih znancev danes ni tam. Sledi kopanje, večerja in spanje, dnevnega programa je bilo danes dovolj.

plaža Glyka Nera

črpalna postaja ob plaži

plaža nagcev

pot do plaže

Hora Sfakion

kapelica v pristanišču Hore

povezava s svetom ob Belih gorah

Metala

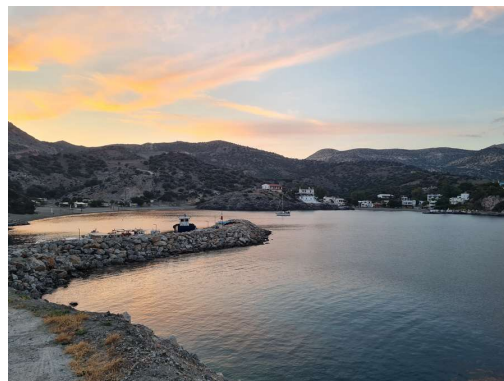
jame hipijev v Metali

zaliv Vathi

mali materhorn iznad zaliva

Kali Limeni (miren zaliv)

13. junij 2023, torek

Kali Limeni - Ierapetra, Kreta

Splezamo na grič z lepo urejeno cerkvijo Sv. Pavla. Notranjost je bogato okrašena z ikonami. Na pobočju pod cerkvijo je votlina, kjer naj bi l. 59 po Kr. prebival apostol Sv. Pavel na poti iz Male Azije v Rim. Vračamo se po poti, obdani z vsemi možnimi barvnimi odtenki oleandrov.

V mandraču srečamo ribiča, ki pozna kapitanove stare znance. Izve, da je eden od njih, nekdanji pop, resno bolan, drugi pa dela nekje na morju...jima bo predal dve steklenici iz Pasjega repa.

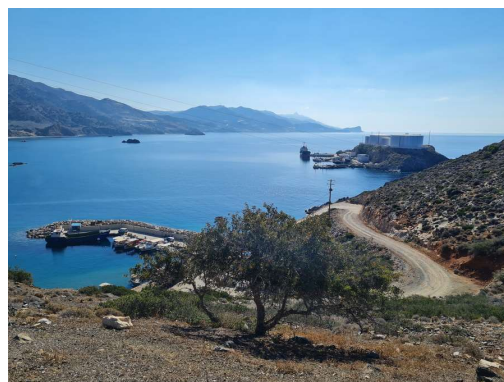
Plovba do Ierapetre je dolga, vetra malo. Občasno naju poškopri dež iz oblakov nad gorami. Ogledujeva si divjo pokrajino južne Krete, vasice, samostane in ogromne nasade z rastlinjaki.

Pri vplutju v veliko pristanišče Ierapetre ne nasedemo, imamo "track" od zadnjega obiska. Najvišja sipina je bila še vedno 2,4 m pod gladino. Takoj, ko sva vplula v pristanišče je s terencem pridrvel Coast Guard in nas pomagal privezati. Tam je pa zacvilil alarm na 1,8 m (Larina kobilica seže 1,5 m globoko). Policaja sta bila neskončno prijazna. Govorila sta dobro angleško in naročila, da se je potrebno kasneje s papirji javiti na kapitaniji, ko boste imeli čas....

Večerni sprehod s kanto za nafto na Ikea vozičku je najprej vodil do bencinske črpalke, nato po lepo urejeni glavni ulici do centra mesta na vzhodni obali, mimo kapitanije v ouzerijo in domov. Nafta je bila po 1,578 eur, pristaniški kapitan je bil poln dobrih nasvetov, v ouzeriji sva poleg pivca dobila še bogato meze in uživala med orto Grki.

Kali Limeni

pogled proti bencinski črpalki

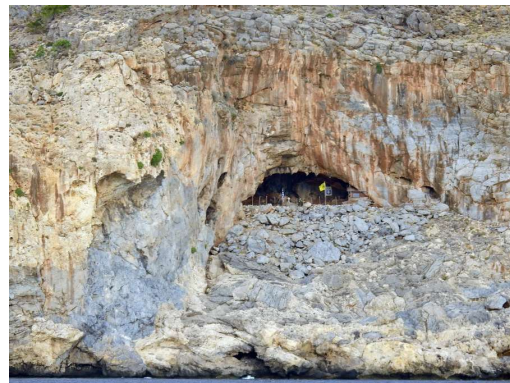
cerkev Sv. Pavla

votlina kjer je bival

pri mandraču Lentasa

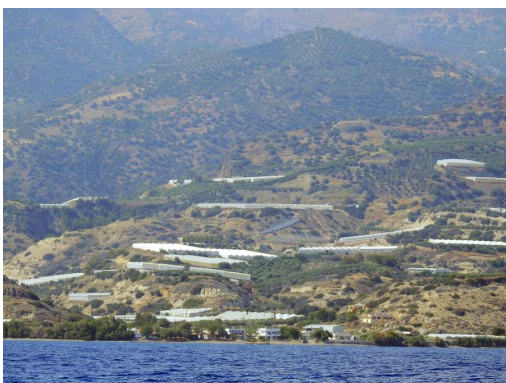
votlina z relikvijami Kozme puščavnika

samostan Koudouma, ki skrbi za Kozmove relikvije

vasica

nasadi

tudi banane so vmes

pred lerapetro

meze v ouzarni v lerapetri

14. junij 2023, sreda

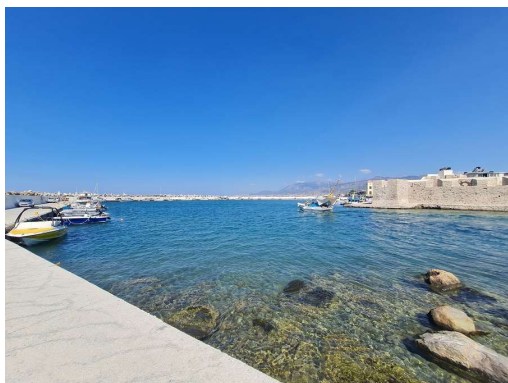
Lerapetra - Kouremenos, Kreta

Jutranji severovzhodnik ni hotel popustiti. Po obisku pekarnice in starega dela mesta je pihal še bolj vihravo kot prej. Laro je močno pritiskal ob pomol. Po navodilih kapitana se je kljun odlepil od obale na vzratni "špring". V pravem trenutku smo z malo več moči motorja zapeljali naprej, se odlepili od pomola in izpluli.

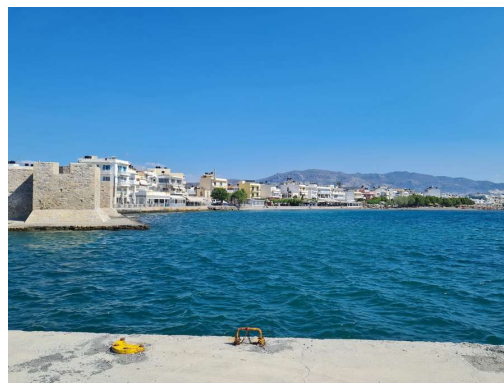
Morje ob Lerapetri je plitvo in polno čeri. Takoj, ko je globina dopuščala, sva naredila drugo krajšavo glavnega jadra in do prvega večjega rta smo lepo glisirali. Na sredini naslednjega zaliva je vetra zmanjkalo. Opisa mikroklimne Lerapetre nisva nikjer zasledila. Vetrove usmerjajo visoki hribi nad mestom in doline med njimi. Šele po 10. miljah naju je osrečil jugovzhodnik, ki se je 10 milj pred ciljem spremenil v močan severozahodnik in nama popestril plovbo okoli rta Plaka proti Kouremenosu.

Sidrava pred ribiškim pristaniščem Kouremenos. V pristanišču so nagnjeni ribiči, sredi mandrača se je na bojo ribičev privezala večja jadrnica. Pred pristaniščem so po peščenem dnu raztresene velike ploščate skale, a sva vseeno uspela najti dovolj veliko fliko čistega peska v mirnem zavetju.

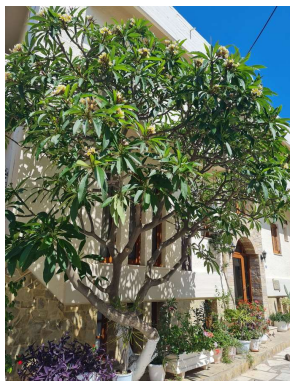
Kopanje se je prileglo. Spanje smo vsi trije komaj pričakali.

veliko, plitvo pristanišče v lerapetri

trdnjava in desno novejši del mesta

čisto majčkena plumerija

v starem mestu povsod zelenje v lončkih, loncih

kaktus

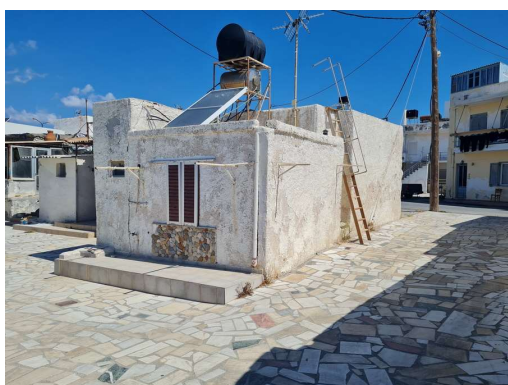
cvetoči vrt

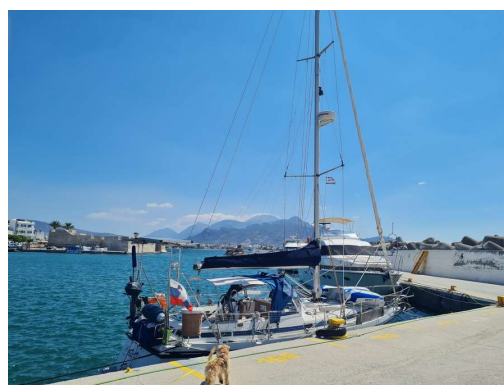
Napoleonova hiša

trdnjava s kopna

arabska hiša v starem delu mesta

prevetrena Lara

za rtom je skrita ogromna termoelektrarna

zmajar uživa v Kouremenosu

Mediteran 2023

Egejsko morje

15. junij 2023, četrtek

Kouremenos - Sitia, Kreta

Obeta se močan jugo, zato sva se namenila v Sitijo, eno redkih resnejših pristanišč na tem koncu sveta. Tudi pristaniški kapitan v Ierapetri je menil, da je Sitia boljša izbira, čeprav za južni veter tudi ni idealna.

Do najvzhodnejšega rta Krete, Sideros, je opravil večino dela Yanmar. Po slalomski vožnji med čermi in plitvinami ob rtu je kmalu zapihal napovedani jugovzhodnik. Jadranje na zahod proti Sitiji je bilo hitro, popestreno z refuli.

V pristanišču sva najprej zaplula na ogled južnega pomola, kjer zimuje slovenska jadrnica Erikusa. Domačini so naju po telefonskem posvetu s pristaniškimi oblastmi preusmerili na glavni pomol, kjer so tranzitni privezi in se veže bočno. To pomeni, da bo napovedani jutrišnji južni veter s sunki do 37 vozlov pihal naravnost v Larin bok in jo potiskal v pomol. Kapitan zato zelo dolgo ureja privezne vrvi. Nagajajo nam še lepi črni pokončni odbijači na pomolu, ki so visoki ravno prav, da lupijo Larin odbojni rob. Da bi ostali nepoškodovani, kapitan med odbijače pomola in naše bokobrane vzdolžno obesi obe pasareli.

Proti večeru gremo na ogled mesta. Poiščeva pralnico, ki ni samopostrežna, market in si jadrnico Erikuso поблиže ogledava.

Ob mestni obali se vrstijo taverne polne domačinov. Avtomobile parkirajo na našem pomolu v dveh vrstah. Ko se stemni, mesto prekipeva od dogajanja.

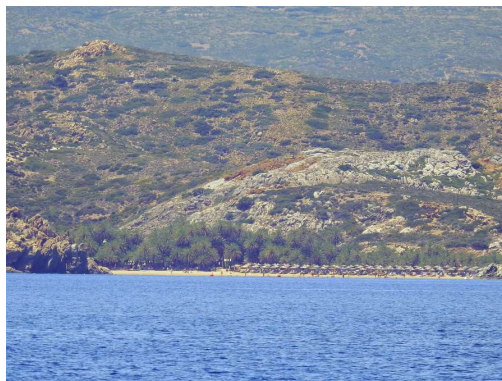
lepe plaže Kouremenosa

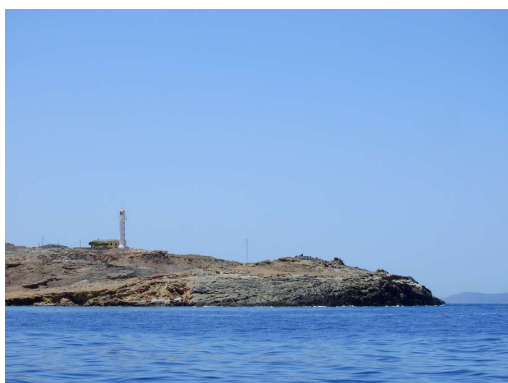
hotelček

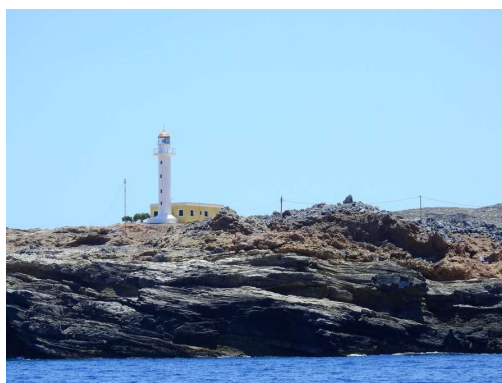
ribiško pristanišče Kouremenos

Vai

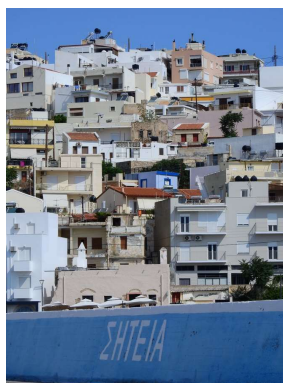
rt Sideros, najbolj vzhodni del Krete

svetilnik na rtu Sideros

Erikusa v Sitii

Sitia

16. junij 2023, petek

Sitia, Kreta

Navsezgodaj pihne z juga in konkretno piha do poldneva, dejansko dosegajo sunki vetra do po Windyju obljubljenih 37 vozlov. Poleg Lare sta vezani še izraelska 51 čoveljska jadrnica in manjša francoska. Kapitani so dežurni. Pregledujejo bokobrane, vrvi, si pomagajo. Sredi bučnega dogajanja se pripelje gospa Rena z občine, nas prijazno ogovori v tekoči angleščini in nam razdeli darilne vrečke za dobrodošlico. Na vrečke napiše številko na katero naj jo pokličemo, da pred odhodom poravnamo pristaniško pristojbino. V vrečki je mini med, 2 dl oljčnega olja, mala rakijica, čaj iz kretskega origana in prospekti. Pomiri nas, da bo "crazy weather" kmalu mimo in potem bo nirvana... na severnem Jadranu se lahko še kdo onesvesti, če sreča tako teto...

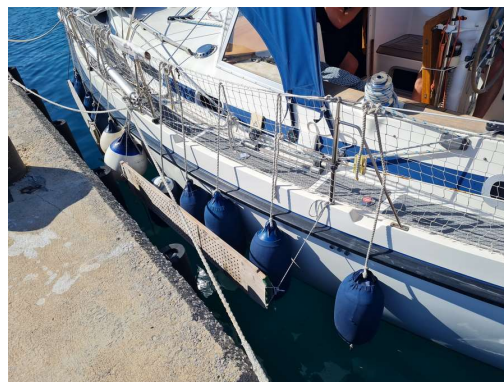
Ko nastopi nirvana, se zapodiva v pralnico in market.

Popoldan nas obiščeta Marinka in Dimo, tekaška prijateljca, ki dopustujeta na drugi strani hribov, v kempu vzhodno od lerapetre. Klepetamo. Vmes kapitana odveslata čez zaliv do Erikuse popraviti privezne vrvi in cerade. Nato klepetamo v

taverni, nadaljujemo na Lari. Ko se spravimo spat v Larino podkrovje je že zdavnaj jutri.

ko v Sitii piha z juga, Bogič bi rekel, da je 200 m odprtega preveč za tak veter

zavarovana Lara

popoldanska akcija

mladeniča na delu

17. junij 2023, sobota

Sitia, Kreta

Ko uspemo odpreti oči, imamo najprej afterparty, zajtrk in grške slaščice, ki jih kapitan nabavi med potjo po perilo, in penino... imam rojstni dan.

Ko dokončno oživimo, nas Dimo zloži v avto in odpelje raziskovat kopno vzhodne Krete. Najprej do samostana Toplou, kjer bo imel Placido Domingo 9. julija koncert (in mi bomo že daleč..). Sledi ogled Itanosa, kjer Bogdan ugotovi, da se njegov telefon sonči na larinem krovu. Dobri Dimo nas zapelje nazaj do Lare rešit telefon, ki še vedno počiva na istem mestu poleg zapor vrvi. To je Grčija, v Italiji bi se pozabljivost slabše končala. Nato nadaljujemo z vožnjo po panoramski cesti okoli vzhodnih gora. Prelepo je. Nižje so nasadi oljk, više divja pokrajina in vsepovsod timijan. Najviše ležeče vasi so zapuščene...

Pred Sitijo v zadnji vasi s pomočjo Googla komaj najdemo taverno. Do glavnega trga nas Dimo mojstrsko pelje po labirintu gas in še bolj mojstrsko parkira na strmini edine dvosmerne ulice. Dobro jemo, le Arno je imel nekaj dela z bojevitimi vaškimi mačkami, da si je izbral svoj prigrizek.

Zvečer se poslovimo, razidemo malce utrujeni od dogajanja, polni lepih vtisov.

Bil je zelo lep rojstni dan. Hvala Marinka in Dimo.

zapuščeno počitniško naselje vzhodno od Sitije

samostan Toplou

mlin na veter

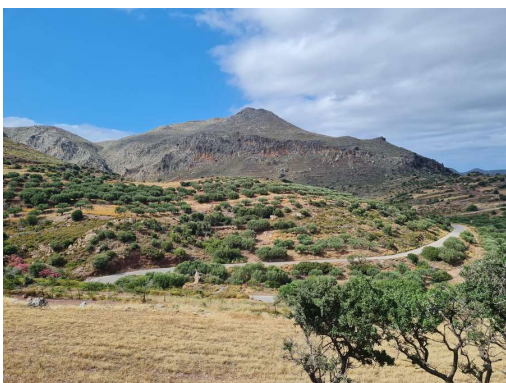
klifi v Itanosu

pogled proti plaži Vai

vse obdelano

hribi segajo nad 700 m

kot bi se vozil po Nanosu

kot brneštra, bolj bonsai

trta na 600 m

Sitia s hribov

vaška gostilna

18. junij 2023, nedelja

Sitia, Kreta - Fri, Kasos

Veter se je dovolj umiril in čas je za premik. Pokličeva teto, ki pride pred dogovorjenim časom... Kar žal nama je je, ker uspeva izpluti šele uro kasneje, ko obišče francosko jadrnico. Strašen račun za tridnevno bivanje v Sitiji znaša 18,20 eur...

Pred mestom razpneva jadra in jadramo do Frija. Veter je v polkrme, valovi zmerni, piha od 8 do 20 vozlov. Za rtom Sidheros smo najhitrejši, pred Kasosom plujemo po polžje, vendar jadra ne podaljšava. Pred Frijem ponovno pihne. Prečkamo plovno pot Suez-Pirej in srečamo jato kitajskih tovornjač in italijanskih ro-rojev. Morski promet je živahen. Pred Frijem se ujame ribica, mala palamida. Večjo bi v valovih mrtvega morja od včeraj in vetru od danes težko izvlekla, pa še ribjega menija sva rahlo naveličana...

V Friju v notranjem pristanišču ni veliko parkirnega prostora za jadrnice. Zrineva se med dva ribiška čolna. Meltemi nas drži stran od pomola. Čisto blizu je stebriček z vodo in elektriko brez kartic, otok ima dober odprt WiFi. Pristaniška policija nas obišče v obliki postavnega mladeniča iz Aten, ki govori odlično angleško in je po letu in pol naveličan službovanja na Kasosu. Najraje bi odjadral z nama naprej. Prijazno naju izpraša do sp.g., popiše in tudi razloži kje se v vasi kaj dobi.

Po Tjašinem nasvetu gremo v taverno nad pristaniščem in zelo dobro jeva. Žal je musake zmanjkalo in sem spet na morski hrani. Mini shrimpsi, kozice so odlične in Bogdanov petelin v domači omaki s testeninami tudi.

Vključno z domačini taverno zapustimo opolnoči.

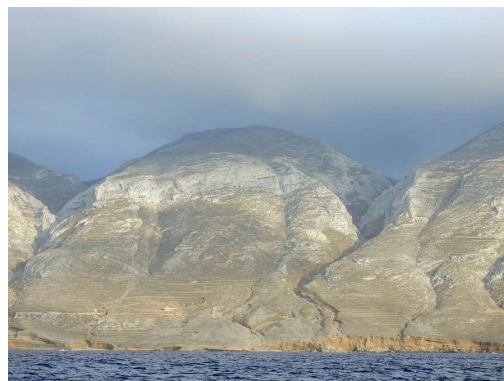
nepomembni valovi za velike

400 m dolžina, 60 m širina, kontejnerji v 9h nadstropjih samo nad palubo

samo 150 m

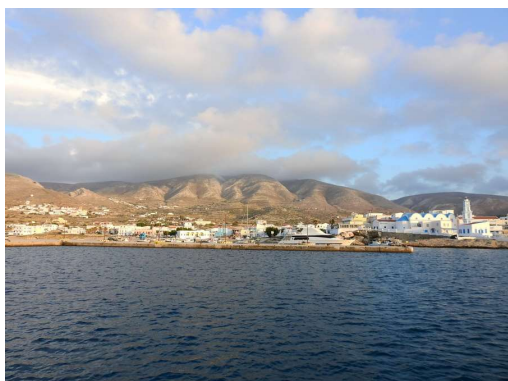
divji Kasos

Sv. Marina na Kasosu

ribiča meltemi ne moti

Fri

v notranjem pristanišču Fri-ja

vaški mandrač

redok prizor: komunalec se pripelje in patroljira po obali

pristanišče mora biti čisto

zunANJI valobran popušča

19. junij 2023, ponedeljek

Fri, Kasos

Danes piha 6 Bf in ne greva nikamor naprej, ker nama tukaj nič ne manjka.

Malo dlje spiva, da popraviva poprečje spanja zadnjih dni.

Sredi dneva (kot ponavadi) v popolni bojni opremi odkorakamo na pohod po otoku. Sledimo Mapy teti, ona pa dobro označenim putem. Očitno so pred kratkim otoške traile na novo uredili, označili, mapirali. Karta v pristanišču, markacije in kažipoti na križiščih poti izgledajo novi. Izbereva pot čez štiri vasi. Vsaka je po svoje zanimiva. V Emboriju je staro ribiško pristanišče, ki je primerno za vetrove do 4 Bf. V Panagiji je šest cerkva v eni zgradbi. Iz najvišje ležečega Polisa je lep razgled. V Arvanitochori končno najdeva taverno in najcenejši frape do sedaj. Če bi spila pivo, bi ostala kar tam. Nazaj do Frija je še ura hoda... Pohod med timijanom in kozami je s postanki vred trajal dobrih 5 ur. Uživala sva. Arno malo manj, ker je nabral polno zbadkov. Tuširanje na pomolu se je vsem prileglo...

Za večerjo je ponovno ribji meni. Po večerji en za drugim popadamo v posteljo. Arno je prvi.

staro pristanišče v Emboriju

šest cerkva pod isto streho v Panagiji

Fri in Emborio

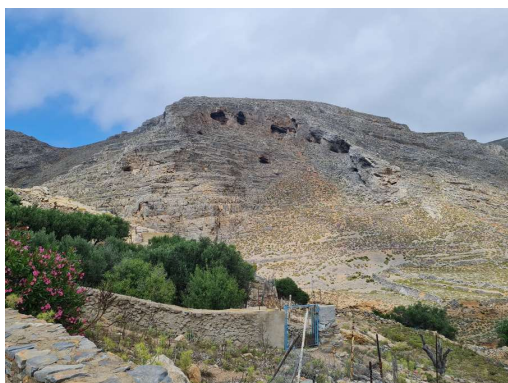
lepo označena pot

Polis

Polis

jame v gorah nad Polissom

radovedne koze

Fri je še zelo daleč

pohodnika

Arvanitohori

vaška betula

20. junij 2023, torek

Fri, Kasos - Zaliv Pouliou (Amorfos), Karpatos

Danes piha malo manj in ker smo na najbolj prepišnem koncu Egejskega morja, morava to izkoristiti.

Zjutraj se še sprehodimo do sadja-zelenjave, marketa, pekarnice, frapeja, da se morje malo umiri in izplujemo.

Umirilo se je do te mere, da pod otokom piha 9 vozlov in včerajšnji valovi neovirano odskakujejo od skal. Štiri milje rodea, nato speljemo. V kanalu med Kasosom in Karpatosom orjemo s prvo krajšavo glavnega in krmnim veterom 5 Bf. Na obalah Karpatososa uživajo surfarji in zmajarji. Za južnim rtom otoka, pod letališčem, padajoči veter pripomore, da pihne 7 Bf in surfarji in zmajarji in mi ne uživamo več tako zelo.. Jadranje proti severovzhodu je počasno, mokro. Ko je najmanj treba, zapoje rola. Bogdan vleče ribo na krov in za nagrado dobi za vrat ogromen val. Ribič vseeno zmaga, ribja dieta se podaljša...

Po Navionicsu in pripombah v njem najdeva zaliv Pouliou v SZ kotu zaliva Amorfos. Ne moreš verjet. Sidrava v turkizno mivko na 5 m globine, piha nič ali občasno 10 vozlov, valov ni - pa ni niti 2 milji stran od urnebesja. Na plažah stojijo marele, kopalci čofotajo v mirni vodi...

Miren večer, toplo morje, komarji manjkajo...

trajekt je pred Frijem zataknil in izgubil obe sidri, s šleperjem mu jih bodo vrnil

zahodno od pristanišča je malo letališče

tavernica

mandrač

kičaste gase

široka ulica

naš pomol

in mi na njem

še zadnji pogled na Fri

sredi morja

Princess of kastos se vrača - redna povezava s Karpatosom

v varstvu Sv....

21. junij 2023, sreda

Zaliv Pouliou (Amorfos), Karpatos

Pričakovano preveč piha. Kot zakleto. Ko sva bila na Kasosu, je tam pihalo 28 vozlov in tukaj 17, danes je obratno. Ampak z zalivom sva nadvse zadovoljna. Čeprav nas veter suka levo in desno, ni valov, morje je toplo, lačni ne bomo... in dolgčas nam tudi ni.

Imamo angleškega soseda, ki je enakega mišljenja.

Marele na plaži so pribetonirane. Kopalci so v polni akciji. Enako kapitan in posadka v podkrovju.

Zvečer pripluje v zavetje še poljska jadrnica polna mladine. Veter počasi odhaja.

Zvezde kažejo, da bo jutri mogoče umerjeno pluti ob Karpatosu navzgor v mirnejše kraje. Bomo videli...

pogled s terase desno

pogled s terase levo

popočene šnite kruha namočenega v zmes jajc, mleka, sladkorja in še malo kristalnega sladkorja za povrh in kapitan je presrečen

22. junij 2023, četrtek

Zaliv Pouliou (Amorfos), Karpatos

Zjutraj vetra ni, oziroma rahlo pihlja z jugovzhoda, nič od napovedanega. Za vsak slučaj ostaneva v modri laguni... Glede na Kurban Bayram, velik turški praznik, ki se z vsemi podaljški konča 3. julija, se nam nikamor ne mudi. Do takrat v Turčiji nihče in nič ne dela.

Vroče je.

Pred zajtrkom kopanje, po zajtrku kopanje, popraviva ježka na sprayhoodu, kopanje, zašijem odparan žep na sprayhoodu, kopanje, kuham, kopanje, kapitan popravi ključavnico predala pod stopnicami, kopanje, zamenja vijake na sprayhoodu, očisti boke barke in podvozje, večerja, kopanje in spanje.

Danes smo nadoknadili lansko pomanjkanje kopanja v Črnem morju, vključno z Arnom, ki popoldan sploh ni več hotel iz vode...

počitniško naselje od blizu

Lara v modri laguni

23. junij 2023, petek

Zaliv Pouliou (Amorfos) - Dhiafani, Karpatos

Vetra ni, vendar ne zdrživa več na istem mestu.

Počasi motorirava ob vzhodni obali Karpatosa proti severu.

Najprej si z morja ogledava glavno mesto Karpatosa, Pigadi. Ni nama vseč, niti mesto, niti pristanišče. Kilometrski plaža leži pred kilometrom hotelov.

Karpatos je gorat, vetroven otok. Najvišji vrh je visok 1215 m. Obala je proti severu večinoma skalna, vmes so na koncih dolin peščene plaže. Kjer je otok najnižji, prileti na morje padajoči veter čez 20 vozlov, čeprav je prej in potem brezveterje.

Sidrava v zalivu pred mestom Dhiafani. Tu sva že bila in veva kam vreči sidro. Samo danes so naju prehiteli Avstralci in sva drugo peščeno fliko iskala kar nekaj časa. Ko smo primerno vkopani, privrši po dolini izpod Olimbosa padajoči veter, ki vztraja in vztraja.

Na gumenjak natakneva motor in z vetrom v bok uspemo priti na obalo in nazaj suhi. Vmes uživamo malo civilizacije, saj že tri dni nismo bili na kopnem.

hribi taki in drugačni

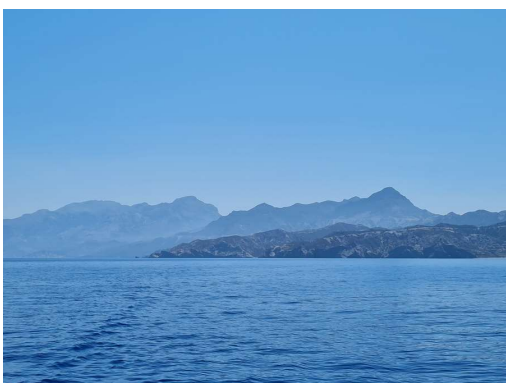
cerkve na vseh možnih lokacijah

pred Pigadijem, pod cerkvijo je smetišče

Pigadi

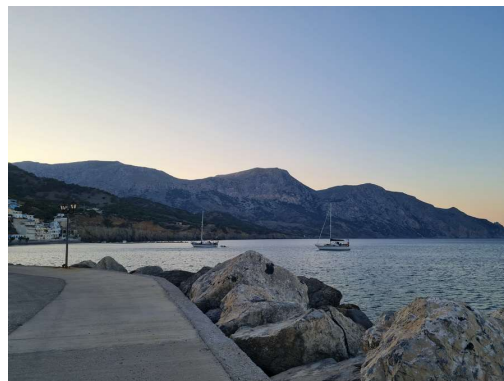
najvišji vrhovi Karpatosa

divje razbrazdana pokrajina

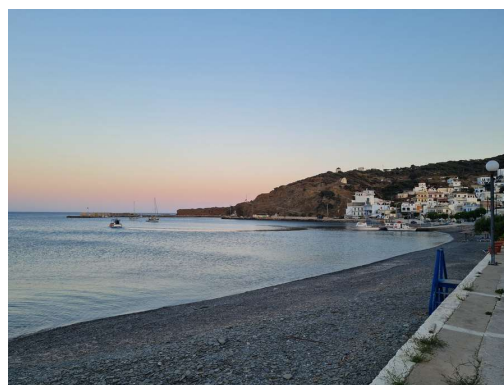
Sv. Minas, dobro sidrišče za meltemi

Dhiafani

Dhiafani

Dhiafani

24. junij 2023, sobota

Dhiafani - Tristomo, Karpatos

Pihalo je vso noč, še najmočneje pred sončnim vzhodom. Zjutraj je bonaca.

Vroče postaja. Še morje je vedno toplejše, tako da plavalna ohladitev ne traja dolgo.

Danes se z gumenjakom odpeljemo na pomol za izletniške barke sredi vasi. Včeraj smo zaradi vetra raje izbrali malega ribiškega v zalivu trajektnega pristanišča.

Povzpne se na hrib nad vasjo z ostanki mlinov na veter. Pred zогlenitvijo sestopimo mimo edine vaške cerkve po ozkih gasah na obalo. Mini market je dobro založen, imajo skoraj vse. Izmučeni zaključimo izlet v tavernici pod velikim tamarisom, ki so ga zvezali s trakovi, da ne razpade. Dolgo opazujemo zaliv iz prijetne senca. Tako dolgo, da ko se odločimo Laro prestaviti na notranjo stran trajektnega pomola, da dolijemo vodo, to storimo prav tedaj, ko pripluje ta velik trajekt. Zaradi trajekta se na pomol prikaže tudi pristaniški kapitan in obenem želi videti vse Larine in naše papirje. Dolivanje vode je trajalo malo dlje od predvidevanj. Pripomb ni imel, razen da je voda pitna...

Želja, da bi prenočili sidrani v zalivu s peščeno plažo, ostanki samostana in jamami v skalni steni na jugu otoka Sarije, se ni uresničila. Popoldanski zahodnik je, stisnjen med strme stene Karpatosa in Sarije, ojačal na 20 vozlov in delal neugodne valove. Na izhodu je vlekel normalnih 13 vozlov. Nadaljevali smo v zatišen, prelepem zaliv Tristomo, tri milje naprej.

Tristomo je zaprt iz vseh smeri, vanj se vpluje skozi "špranjo". Pravijo, da je varen v vseh vetrovih. Predvsem je primeren za klimatsko zdravljenje razrvanih duš. V njem ni nič, tudi telefonskega signala ne, le ovce, koze in nekaj robinzonskih hišk. Ni vode, ni elektrike. Nekatere občasno uporabljajo domači kmetje, nekatere so namenjene "pacijentom". Do sem lahko prideš po morju ali po označenih planinskih poteh. Najbližja vas je oddaljena nekaj ur hoda čez drn in strm.

In v tistem kotu, kjer sva želela sidrati sva ponovno zagledala Avstralce...edina videna jadrnica v od Pigadija naprej... Na srečo je v zalivu prostora za veliko barko.

Piha, ampak ni motilno. Okolje že deluje na naju... Arno ima probleme z meketanjem ovc in koz.

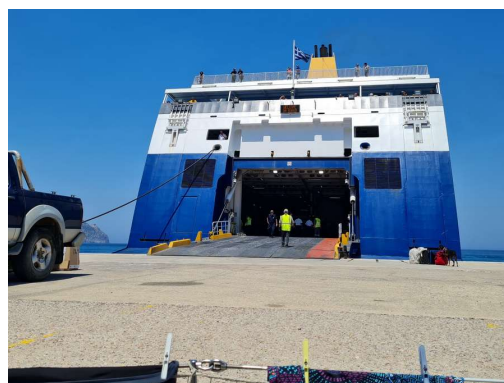
Dhiafani

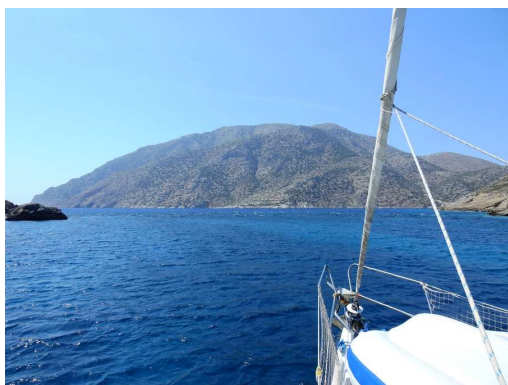
Dhiafani

taverna z zvezanim tamarisom in WCjem na terasi pred vhodom

nasproti trajekta Sitia - Rodos

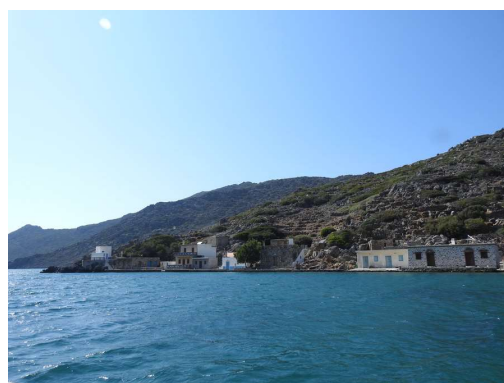
med Karpatosom in Sario

vhod v Tristomo je tesen

ribiška hiša je obljudena

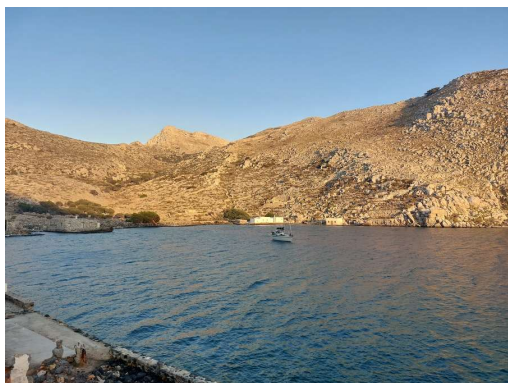
včasih so tu stalno živeli

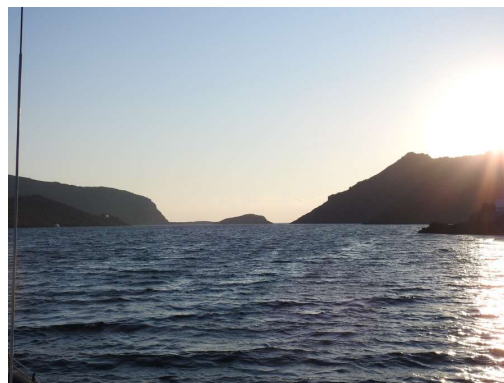
hiše se počasi obnavljajo

sredi ničesar

Lara v objemu gora

pogled na izhod iz zaliva Tristomo

25. junij 2023, nedelja

Tristomo, Karpatos - Potamos, Chalki

Ponoči je precej pihalo vzdolž zaliva, vendar valovi spanja niso motili, saj ni bočnega valovanja.

Predno dvigneva sidro, kapitan s flašo barbere obišče istega domačina, kot pred petimi leti. Kot takrat, je tudi tokrat v Tristomu zaradi ovc. Prišli so malo "zmanjšat" svojo 150 glavno čredo. Asistirajo mu žena v tradicionalni beli opravi in hčerka v moderni. Stric se je spomnil najinega takratnega obiska. Ponovno ponudi svežo ovčjo drobovino in z veseljem jo sprejmeva.

Izplujemo uro za Avstralci. V laguni vleče tja do 25 vozlov, na odprtem morju 15. Danes valovi odprega morja niso bili tako visoki kot pred petimi leti in je bilo lažje izpluti. Med Sario in Karpatosom je vetra več kot včeraj, ampak danes piha v krmo. Skozi najožji del, kjer je globina 2,9 m in spominja na Proverso, zdrviva na tretjino genove. Usmerimo se proti otoku Chalkiju. Na vzhodni strani Sarije so močni padajoči vetrovi, zato skrajšano glavno dvigneva šele, ko sva že 2 milji od otoka. Do Chalkija imamo 5 Bf bočnega vetra in s pokrajšanimi jadri hitro jadramo. V drugi polovici plovbe so zaradi nasprotnega toka iz smeri Sueza valovi neugodno narasli. Rodeo je najbolj motil Hanzija (avtopilot) in Arna, ki nikakor ni našel ustreznega položaja.

Avstralcev ni v Potamosu na Chalkiju, je pa tam večja danska jadrnica. Po raziskovalnem krogu sidrava v zahodnem delu, kjer ja najmanj vala.

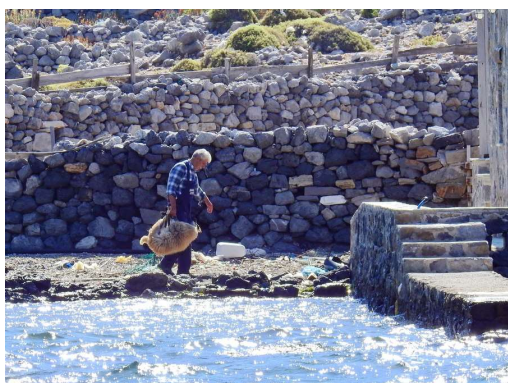
Morje je najtoplejše do sedaj, 24°C ima. Bogdan kontrolira sidro, midva z Arnom narediva častni krog okoli barke. Kasneje se posvetim pripravi večerje. Najprej skuham odrezke drobovine za Arna, gospodič ne je surovega mesa, sledi drobovina v omaki za naju. Vsi smo zadovoljni.

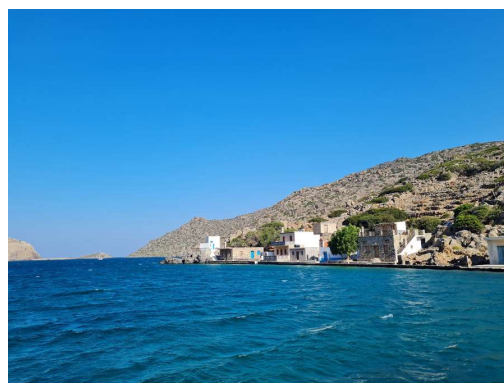
najprej se podajo na odprto morje Avstralci

svet koz in ovc

stric od ovc

odhajamo iz Tristome

še zadnji pogled na hišo poznanih

domačini znajo z vetrom

26. junij 2023, ponedeljek

Potamos, Chalki

Ponoči je bila več ali manj bonaca, zjutraj piha nežni veter iz jugovzhoda. Na obali je kmetija in nadebudni petelin je prešerno kikirikal celo noč.

Dopoldan se sprehodimo čez hrib v vasico Chalki. Nasproti nam prihajajo gruče turistov, ki gredo na kopanje v naš zaliv, ki ima lepo plažo. Tudi v vasici jih je polno. Večina hiš so apartmaji in kot kaže so pretežno zasedeni. V pristanišču je živahno. Na obali so turistične barke z Rodosa. Vaška marina, zibajoč ponton, je polna. Jadrnice in jahte so sidrane vzhodno od vasi, kjer ni prav plitvo, za kapitana Lare vsekakor pregloboko, tudi v bonaci. Avstralci, ki jih srečujemo že tretjič, so tam.

Chalki je mali Simi, popularen, pisan, drag za grške pojme. Market, frape, sladoled, malo raziskovanja ozkih gas in že smo na poti nazaj.

Zelo vroč dan je. Posvetimo se drobnim domačim opravilom in kopanju. Morje v Potamosu je toplo, bistro, prijetno. Danes je na vrsti še nočno plavanje, da bo noč hladnejša.

mini kozice na čiščenju in splakovanju

Chalki

Chalki ponton marina

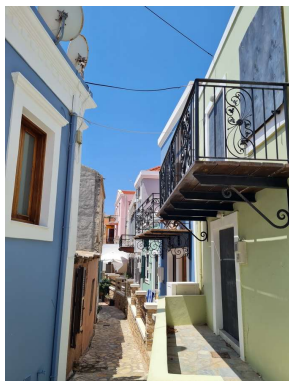
Chalki

Chalki

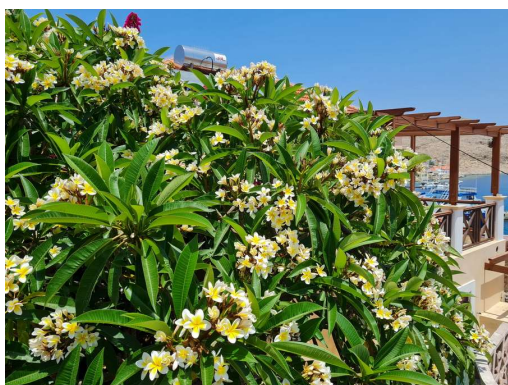
Chalki

Chalki

Chalki

plumerija, po grško fuli

najvišji zvonik na egejskih otokih

Potamos

brez cerkvice v zalivu ne gre

27. junij 2023, torek

Potamos, Chalki - Zaliv Imporeios, Alimia

Ponoči je močno pihalo. Severozahodnik je premagal vse odbite in zavite vetrove in spodobno padal z najvišjega vrha Chalkija v Potamos. Valovanje je zmerno. Že sinoči in danes dopoldne se je zaliv polnil z jadrnicami, gliserji. Naštejeva 10 plovil. Zanimiv je 24 m trimaran. Med plovili je že skoraj toliko plavalcev, kot bi bili v bazenu.

Opoldne odmotorirava proti sosednjem otoku Alimia. Nam piha od Rodosa, torej z jugovzhoda, katamaran malo severneje jadra na zahodnik. Valovi nimajo prevladujoče smeri...

Ogledava si prvi zaliv na jugovzhodni obali Alimije, preglobok je in nima dovolj peščenega dna. Sidrava v naslednjem Imporeios. Dno je peščeno, turkizno, delno poraslo s travo. Razen malega ribiča, ki kmalu izpluje, smo sami. Severozahodnik pihlja do 19 vozlov in nas lepo hladi.

Popoldan Bogdan po kozjih poteh spleza do utrdbe nad zalivom. Vrne se očaran nad okroglimi zgradbami blizu obale, za

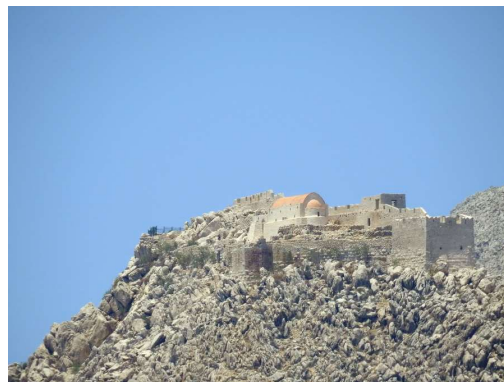
katere sva z morja sklepala, da so kažuni - staje za drobnico. Izkaže se, da so apnenice, kakih 8 jih še ni povsem porušeni. To je morala biti kar dobra proizvodnja. Le kje so dobili dovolj lesa za kurjenje. Prav neverjetna je ena manjših, ki je postavljena, a ne zakurjena. In še bolj neverjetno - 3 metre od kurilnih vratc je živ vodnjak.

Medtem je bil Arno pri frizerju...malce se mi je upiral, a za nagrado je dobil podaljšano kopanje.

Nisva si mislila, da bomo prenočevali sami v tako lepem zalivu, čisto blizu turističnih poti.

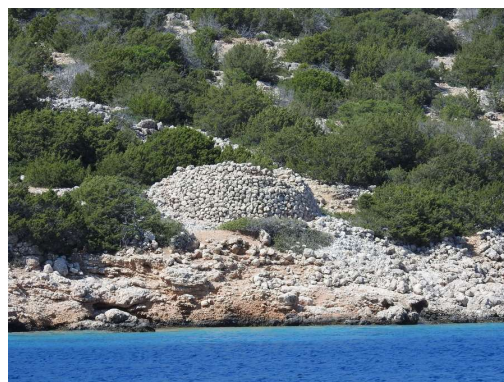
jutranja gužva v Potamosu

Križarski grad na Chalkiju

Chalki

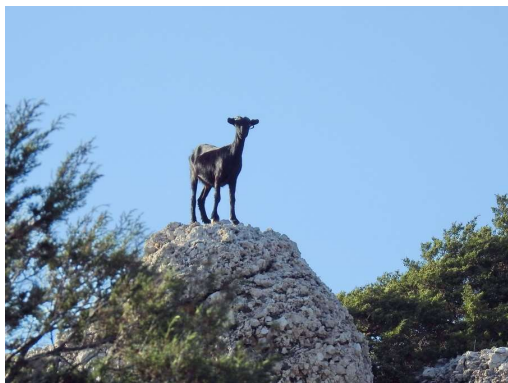
apnenice v Imporeiosu

šef je navdušen nad apnenicami

Lara v Imporeiosu

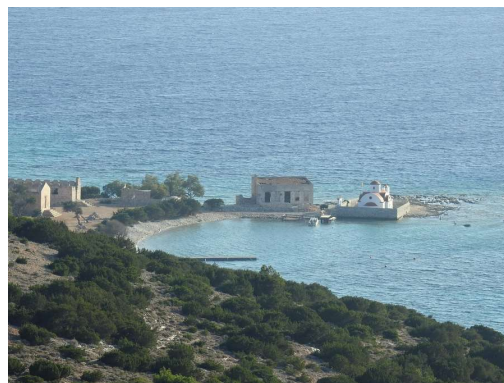
kozel prav tam

grad nad zalivom

zaliv Sv. Jurija na Alimiji, severno od nas

samostan za katerim smo vedrili leta 18 v taistem zalivu

ne zakurjena apnenica v Imporeiosu

vodnjak poleg nje

28. junij 2023, sreda

Imporeios, Alimia - Rodos, Rodos

Težko smo se ločili od idiličnega zaliva. Odvila sva genovo in usmerila Laro proti mestu Rodos.

Veter nam je celo pot pihal skoraj v krmo, a smo zaradi nasprotnega toka pluli relativno počasi. Valovi odprtega morja so nas dohitevali, prehitevali, zibali. Počasi smo se le primajali do Rodosa v prepričanju kapitana, da najdemo privez v eni izmed dveh marin. Ko ju končno uspeva priklicati, izveva, da so vsi vezi zasedeni do 2.7. CAPE indeks na Lari naraste...

Po študiju Navionics-a, Navily-ja, Noonsite-ja se odločiva za sidranje vzhodno od Mandraki marine, za njenim valobranom, v bazenu, kjer pristajajo kruzerice. Nisva edina, smo pa najmanjši in se lahko skrijemo najgloblje pod mestno obzidje. Sidrišče je v močnem zahodniku čisto OK. Valovanje je zmerno, pogled na kruzerice ni moteč. Kruzerice izplujejo in vplujejo zelo počasi in ne delajo valov. Valove bogato proizvajajo hitre, manjše ladje, avtobusi, ki vozijo na sosednje otoke, plaže in v Turčijo.

Plan, da ostaneva v Rodosu tri dni, se glede na okoliščine spremeni. Ena noč bo dovolj. Jutri nadaljujemo proti Simiju iskati mirnejši privez. Simi, Simi je prav tako vstopna luka za Grčijo in lahko tam urediva papirje za izstop iz grških voda.

Zvečer se sprehodimo po starem mestnem jedru za mogočnim obzidjem. Lepo je, vendar prepolno turistov iz vseh koncev sveta. Prevladujejo Evropejci s severa. Vse skupaj je kot en velik bazar in zabavišni park. Pod mega benjaminčki spijsva najcenejši točeni v Grčiji, potem se počasi odgužvamo domov.

Na larini terasi pod rodoškimi obzidjem bolj romantično in bolj mirno...

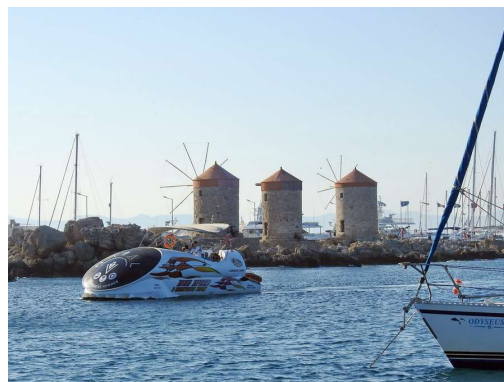
kajtarji na severni obali Rodosa

kopališče v mestu Rodos

pogled s sidrišča

pogled s sidrišča

Lara skozi strelno lino obzidja starega Rodosa

mesto za obzidjem

palača velikega mojstra križarskega reda

stari Rodos

benjaminček v centru dogajanja

glavna ulica

pivce pod benjaminčki stran od glavne ulice

gusarji na nočnem izletu okoli sidranih bark pred obzidjem Rodosa

29. junij 2023, četrtek

Rodos, Rodos - Pedi, Simi

Zjutraj ob 7h se iz pristanišč Rodosa zapodi množica plovil vseh vrst in velikosti na vse možne strani. Med njimi je tudi Lara.

Jadramo malo. Pred mestom in še nekaj milj od obale je pihal severozahodnik v naš kljun. Na sredini kanala med Rodosom in Turčijo so od vetra ostali le valovi. Pod Simijem je bil padajoči veter kratkotrajen, šibek. Prometa po morju je veliko, tovornjače, veliki trajekti, kruzerice, izletniške barke, pretežno turške jadrnice. V zalivu pred vasico Pedi komaj najdeva ustrezno mesto za sidranje in še to na mestu, kjer naj bi sidro slabše prijelo. Pa ni, je kapitan vse preveril.

Počivamo, se kopamo. Včerajšnji dan je bil dolg in danes zjutraj smo zgodaj vstali. V podkrovju je popoldan 33 stopinj...

Ob 16h začne delovati meltemi. Zalivski kino je vedno bolj zanimiv. Do večera v zalivu sidra 40 bark, tudi na globinah več kot 20 m, in marina je napolnjena do konca. Vrhunec dogajanja je, ko se stemni in veter ojača. Nekaterim popuščajo

sidra. Barke se presidravajo ob glasni spremljavi ogroženih sosedov. Vesela sva, da smo sidrani blizu obale in se pred nami lahko sidra samo še na vaško plažo, med ležalnike.

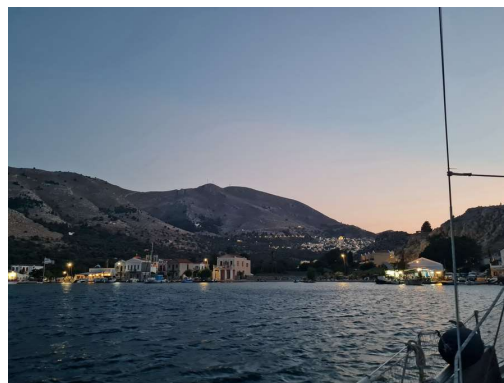
največji objekt v Rodosu je kruzerica Costa...

kapitan napeljuje novo vrstico za zastavo črnomskega relija, ki jo Turki zelo spoštujejo

poln zaliv bark

Chora Simi izgleda ponoči kot božično drevesce

30. junij 2023, petek

Pedi, Simi

Sprehodimo se v glavno mesto otoka Simi. Hora Simi stoji na slemenu polotoka, Pedi na eni strani, pristanišča Simi na drugi. Do Hore se hodi po glavni cesti, iz Hore v pristanišče po labirintu stopnišč v ozkih ulicah, kjer je vsaj malo sence. V eno smer je uro hoda s foto postanki, 2,5 km, 85 višinskih metrov in 30° celzija.

V Simi smo se šli odjaviti iz Grčije. Glavni akter, kapitan Bogdan je prehodil še dodatne 3 km po znameniti Simi obalni "promenadi". Ko je na pristaniški kapitaniji uredil že vse papirje in plačal 5 eur, vrli uradnik ugotovi, da bi moral najprej obiskati policijo/carino in šele nato kapitanijo. Torej se Bogdan sprehodi na drugo stran zaliva na policijo, tam za nervoznega uradnika porabi pol ure, in se nato vrne nazaj na to stran zaliva, na kapitanijo, po že urejene in plačane papirje. In nato na sredini zaliva, med policijo in kapitanijo, konča v taverni, kjer ga čaka moja malenkost in nervozen terjer, ki nalaja vsakega mopedista s pravilno uglašnim motorjem na veliko veselje ostalih gostov lokala. Postopek je trajal skoraj 2 uri, brez hlajenja s frapejem in opazovanja udeležencev paradiranja po obali.

Po obisku supermarketa, mesarja, čandlerije se po tisoč stopnicah povzpemo nazaj gor v Horo in se dol grede na koncu asfaltne, lepo osončene ceste sesujemo v taverno s pogledom na Laro. Pivo...

Komaj se dobro preselimo na Laro in vsi trije ohladimo v morju, začne delovati padajoči meltemi. V zalivu valov od meltemija ni, smer vetra se obrača od J do SZ. Danes je taka, da smo vedno bliže obali, ribiškim čolnom. Globine je dovolj, samo kapitan hoče imeti malo več morja za krmo. Sledi presidravanje malo bolj "naprej" pri sunkih od 24 vozlov. Uspeva. Spustiva 40 m verige na šestih metrih globine. Sidro zdrži skoraj 3000 obratov vzratne vožnje. Kljub temu kasneje opazujeva dogajanje, dokler se sunki od 30 vozlov sredi noči ne umirijo. Danes ni bilo zalivskega kina. Večina turških jadrnic se je vrnila v Turčijo. Nekaj nas je ostalo od včeraj, nekaj malega je novih. Vsi smo se dobro vkopali.

Navkljub močnim sunkom, ki barke vrtijo kot igrače in penijo morje, sidra držijo.

zaliv Pedi iz Hore Simi

pisani Simi

brez drona ni pogleda na zaliv Simi

Simi z obale

Simi

s poti nazaj

Pedi, nove so, ali nebi bile lepše, če bi bile kocke s steklenimi panoramskimi fasadami?

tele so pa stare in obala ni niti 10 cm nad morsko gladino

Hora Simi nad zalivom

današnje postrojenje